

Dobyli

svět

Markéta Irglová

„Z Valmezu přes Hollywood na Island“

Životní příběh jediné české hudebnice, jež dosud získala prestižního Oscara, by sám mohl aspirovat na zlatou sošku. Je v něm velká láska, ale i zklamání, naděje, úspěchy i zvraty. Markéta Irglová je dalším z muzikantů, kteří udělali díru do světa.

TEXT: VÁCLAV HNÁTEK, FOTO: HORDUR SVEINSSON

V seriálu o Čechách, kteří s hudbou prorazili na Západě, jsme se dosud soustředili na vesměs klasické příběhy emigrantů. Markéta Irglová už mohla nejen s muzikou po světě cestovat zcela volně, ani její příběh však není prost překážek.

Když rodačka z Valašského Meziříčí se svým tehdejším partnerem Glenem Hansardem v únoru 2008 přebírala Oscara za píseň *Falling Slowly* z filmu *Once*, byla to podle jejích vlastních slov osudová událost.

„Můj život to převrátilo naruby a nasměrovalo tam, kde jsem dnes. Byl to okamžik, který mi mnohé umožnil, velice pomohl a zůstane pro mě něčím nezapomenutelným. Ten slavnostní večer pro mě bude navždy jedním z nejúžasnejších životních zážitků,“ tvrdila později Irglová. To bylo v roce 2016, osm let po přelomovém ceremoniálu. A tím místem, kam ji zisk Oscara nasměroval, byl Island.

Jenže cesta z Los Angeles, tím méně z Valmezu na severský ostrov nebyla úplně přímá.

Dvě kamery, tři týdny natáčení

Hudbě se věnovala odmalička, s Glenem Hansardem se potkala ve třinácti. Takže tomu, aby s ním odcestovala hrát do Irska, tentokrát nebránily výjezdní doložky, ale spíš její věk. Nakonec však do světa vyrazili a prvním společným počinem bylo album *The Swell Season* z roku 2006. Byla to mimochodem první deska, kterou Hansard nahrál nezávisle na své domovské kapele *The Frames*.

Z alba pochází i píseň *Falling Slowly*, kterou o rok později režisér John Carney zařadil do své nízkorozpočtové hudební romance. A její tvůrce obsadil do hlavních rolí. „Natočili jsme ten film na dvě ruční kamery za tři týdny. Díky, že jste ho brali vážně,“ poznamenal potom Hansard ve své děkovné řeči.

Přitom *Falling Slowly* na Oscara málem nedosáhla. Právě proto, že byla zveřejněná ještě před uvedením filmu. Americká filmová akademie však nakonec rozhodla, že skladbu z nominací nevyřadí. Výsledek známe.

Hansard s Irglovou se po natočení filmu sblížili, byť irský písničkář později tvrdil, že „Markétu miloval už dlouho“. Ten, kdo na románek sázel už dříve (což se tehdy vzhledem k věku Irglové často vyslovovalo minimálně s pozdviženým obočím) a oceněný snímek považoval za jasný důkaz, byl nicméně mimo. Zamilovaný filmový pár byl normální fikcí.

Z Royal Albert Hall na irskou samotu

Nastal kolotoč, jaký se po zisku prestižní ceny dá očekávat. Dvojice doprovázená Hansardovými *The Frames* vyrazila na dva a půl roku dlouhé turné, jehož zastávky byly mimo jiné v londýnské Royal Albert Hall nebo v Opeře v Sydney. Pěkný úspěch na holku z Valmezu, že?

Jenže právě tehdy se začal hroutit jejich partnerský vztah, byť jako hudební dvojice fungovali dál. Rozhod ostatně ohlásili uprostřed turné *Swell Season*, koncertní šňůru však dokončili a vznikl i následný stejnojmenný film, který měl původně mapovat celosvětovou tour, ale nakonec se zaměřil hlavně

na rozchod slavné dvojice. Diváci na newyorském festivalu Tribeca a omezeně i v kinech si tedy v roce 2011 mohli dopřát reálné pokračování romance z *Once*.

„Všechno to, co se dělo kolem *Swell Season*, řídil Glen, já jsem byla jen takový spolusedící pasažér a sbírala zkušenosti, ale bez toho, abych rozhodovala, kterým směrem se to vydá,“ vzpomínala Irglová ve stejném roce v *Hospodářských novinách*. Byla zrovna na krátkém, už sólovém turné po Česku. „Tehdy mi chyběla ambice, abych ten projekt vzala za vlastní a věděla, čeho s ním chci dosáhnout. Glen to bral jinak, věděl, co je potřeba pro kariéru udělat, on to celé směřoval. Jenomže když tahle vize člověku chybí, média a všechno kolem toho snáší daleko hůř, protože mu schází jedna důležitá část celé té rovnice.“

Nakonec právě v roce 2011 vydala Irglová i svoje první sólové album *Anar*. „Nestála jsem před rozhodnutím, jestli mám tvořit sama, nebo s Glenem. To, že jsem začala psát vlastní desku, vyplynulo z roční pauzy, kterou chtěl Glen a která měla po tak dlouhém koncertování svůj důvod. Tehdy jsem si ale uvědomila, že pokud si nevytvořím hudbu sama, tak budu celý rok bez ní, a to pro mě bylo po intenzivních dvou a půl letech muzicírování těžko představitelné,“ vysvětlovala tehdy Irglová.

Desku nahrávala v New Yorku, kam se přesunula z irské samoty. Prý proto, že se jednoho rána probudila a zjistila, že potřebuje kontakt s lidmi a podněty velkoměsta. Milá je historika, která zpěvačka obcházela nájemní byty na

Manhattanu a bydlení sehnala hned první den – až když na sebe nechávala kontakt, tak lidem došlo, že jedná s držitelkou Oscara.

Bude závěr trilogie?

Mohla by to být teď už skutečná „prima sezóna“, protože tou dobou poznala a víceméně souběžně s vydáním alba si vzala amerického baskytaristu Tima Iselera. Jenže rozvod přišel už po roce. „Bohužel to prostě nevyšlo, do detailů ale nechci zacházet,“ citovala ji tehdy TV Nova.

Klaplo to, zdá se, nakonec až s islandským hudebníkem Sturlou Míem Thori-ssonem. S ním si pořídila tři děti a vzali se až loni. Mezitím stihla nahrát a vydat

i druhé album Muna. Podle islandského listu Morgunblaðið po osmi letech v zemi mluví plyně tamním jazykem, a letos dokonce požádala o občanství. Takže kdo ví – třeba o Irglové budeme po vzoru Milana Kundery jednou mluvit jako o islandské hudebnici českého původu.

Ovšem neznamená to, že by zpěvačka – mimochodem stále jediná Češka, která se objevila v populárním animovaném seriálu Simpsonovi – na svou otčinu zanevřela. Tu a tam sem jezdí. Letošní koncert na akci Slavkov Open byl pochopitelně zrušen kvůli koronavirové pandemii, loni jedinkrát vystoupila v amfiteátru v Rožnově pod Radhoštěm a několik vystoupení u nás odehrála třeba i v roce 2016. Tehdy

se také rozprávěla o připravované desce: „Některé písničky jsou hotové, jiné rozpracované. Nápady dostávám pořád, ale je málo času se jim věnovat, děti mají přednost. Zatím nemám pocit, že je čas vrhnout se na tvorbu na sto procent. Ten čas však přijde, dříve či později, a já se na něj těším. Je to doba proudů kreativní energie a pravidelných schůzek s múzami. To mě baví, vzrušuje i překvapuje,“ řekla.

Letos Irglová kvůli koronaviru zrušila kromě českých koncertů už jen vystoupení v Dublinu. „Jiné akce mi neušly. Většinu roku jsem strávila na Islandu, kde máme s manželem nahrávací studio a vždy je co dělat,“ líčí zpěvačka pro Autor in. Alba jsme se zatím nedočkali, ale zpěvačka

své hudební mlčení prolomila v létě skladbou Quintessence. Tu nahrála s islandskou kolegyní Emilianou Torrini, známou například ze závěrečné písně filmu Pán prstenů: Dvě věže. „Mezinárodní projekty padly kvůli komplikacím s cestováním, tak místo nich pracujeme s místními muzikanty a především na naší vlastní hudbě. V listopadu vydávám další píseň,“ dodává Irglová. A pro fanoušky dychtící po závěru její albové trilogie má snad dobrou zprávu: „Třetí desku mám napsanou, ale zatím nenahranou. Pomalu, ale jistě se vracím na hudební scénu po několikaleté pauze, kdy jsem se věnovala především svým dětem.“ Tak nezbyvá než se těšit. ☒